

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sectio I. Inquiruntur quædam circa orationem Christi: ubi, an pro nobis
nunc oret in cœlo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

DISPUTATIO QUINQUAGESIMA OCTAVA.

De Oratione Christi.

SECTIO PRIMA.

Inquiruntur quadam circa orationem Christi: ubi an pro nobis nunc oret in cælo.

I. Quid sit oratio.

RATIO, ut docet S. Thomas 2.2. quæst. 83. art. 10. est actus inferioris deprecantis superiorem, ut se adjuvet; unde manifestè deducitur, si Christus esset tantum Deus, non posse ipsum orare; Deus enim nec re aliquâ indiget, nec superiorem habet, cui reverentiam exhibeat, quare nec una Persona Divina potest ad alteram orationem dirigere, cum omnes æquales sint, & eodem intellectu, voluntate, & potentiâ operentur.

II. Christum, dum in hac vita mortali versabatur, & pro se & pro nobis orasse certum est.

De humanâ ergo Christi voluntate est sermo, quæ & superiorem habet, & ope indiget. De hoc ergo quæritur primò: Utrum Christus dum cum hominibus in terris versaretur aliquando oraverit. Circa hoc dicimus Christum in hac vita & pro se, & pro nobis verè orasse: Conclusio est communis, & variis Scripturæ sacræ locis probata, Lucæ enim c. 6. v. 12. dicitur: *Exiit in montem orare: & erat pernoctans in oratione Dei;* Lucæ etiam 22. v. 32. *Ego rogavi pro te Petre, ut non deficiat Fides tua;* Joan. 17. v. 11. *Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi.*

III. Obiit. Non videtur potuisse Christum mentem de novo ad Deum ascendere.

Dices: Oratio est *ascensio mentis ad Deum;* mens autem Christi non poterat de novo ad Deum ascendere, cum à primo conceptionis instanti fuerit per visionem beatam & amorem semper Deo conjunctissima. S. Thomas hic, art. 1. ad 3. ad hoc argumentum sic respondet, per ipsam visionem beatam potuisse Christum orare, in quantum scilicet per ea quæ vidit in Verbo, moveri potuit ad actus charitatis circa proximos exercendos, & ad aliquid à Deo pro iis postulandum. Secundò dici potest: Christum per novos actus scientiæ infusæ potuisse mentem ad Deum denuo elevare, & res quascumque pro se, aut nobis petere.

IV. Virum Christum pro nobis nunc orare in cælo.

Major difficultas est circa secundum quod hic discuti solet, nempe an Christus pro nobis nunc oret in cælis. Affirmat Suarez Disp. 45. sect. 2. Primò, quia hoc in Scripturâ clarè affirmari videtur, Joan. enim 14. ait Christus discipulis, *Ego rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis: ad Rom. 8. Christus JESVS qui mortuus est, imò qui resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.* Unde S. Augustinus in præfatione Psalm. 85, sic habet: *Oratur in formâ Dei,*

orat in formâ servi, orat pro nobis, orat in nobis; & oratur à nobis, &c. Hanc sententiam tenet S. Bonaventura, Abulensis, Toletus, & alii, apud Suarium citatum, & videtur expressa mens S. Thomæ in 4. Distinctione 15. quæst. 4. art. 6. ad primùm, & alibi.

Rationes pro hac sententiâ sunt primò, quia oratio Christum non dedecet, vel namque cum dedecet ut Deus est, vel ut beatus, non primùm, quia non orat ut Deus, sed ut homo, alioquin nec in terris orasset: nec etiam dedecet secundum, tum quia reliqui Beati pro nobis orant nunc in cælo, tum quia non est impossibilis status impassibilitatis cum oratione. Deinde Christus in cælo alios actus religionis exercet circa Deum; illum enim laudat, gratias agit, &c. quidni ergo & eum pro nobis oret.

V. Actus orationis nullo modo Christum dedecet.

SECTIO SECUNDA.

Sententia negans Christum pro nobis nunc orare in cælo.

CONTRARIUM tenet Vasquez hic, Disp. 82. c. 2. secutus Rupertum, qui acerrimus est in hoc defendendo. Afferunt ergo hi Auctores dici Christum interpellare pro nobis, agere advocatum, &c. non orationes ullas fundendo, sed solùm ostensione vulnerum, & merita sua antiquâ Patri representando: quo etiam modo loquuntur Patres aliqui, ut S. Gregorius, S. Anselmus, & alii: & hæc est prima probatio hujus sententiæ.

I. Negant alii Christum in cælo existentem pro nobis nunc orare.

Respondeo tamen: licet Patres dicant Christum non orare per fervilem corporis prostrationem, & lacrymas, quod dicunt statum beatitudinis dedecere, aliqui tamen ex iis, ut S. Ambrosius, expressè docent eum rogando & obsecrando Patrem interpellare, ergo non merâ ostensione vulnerum, nec sola representatione meritorum præteritorum, nisi aliqua nova oratio addatur. Nonnulli verò ex Patribus solùm negant Christum orare ut Deus est.

II. Quo sensu nonnulli ex SS. Patribus negent Christum pro nobis in cælo orare.

Secundò hoc probat Vasquez: si enim Christus in cælo oraret mereretur, cum omnis oratio videatur meritum aliquod includere, præsertim si sit efficax, & impetret id quod postulat. Respondetur: meritum connotare opus factum in viâ, quæ conditio si desit, esto impetret quod petit non erit meritum, quod à fortiori urget in principiis Vasquez, qui ait, viam esse essentialiter requisitam ad meritum.

III. Dices: Si Christus in cælo oraret, mereretur.